

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
БРОЙ 85 (2597)ЧЕТВЪРТЪК, 17 юли, 1969 г.
ЦЕНА 2 СТ

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

С „ЮБИЛЕЙНО ЗНАМЕ НА ПОБЕДАТА“

Завчера в София се състоя VII пленум на Централния комитет на Комсомола. Той обсъди организаторската работа на Комсомола за мобилизиране на младежта на трудов и политически подем в чест на 25-годишния юбилей на социалистическата революция.

За най-активна предюбилейна дейност под девиза „Комсомолски дар за победа“ Бюрото на ЦК на ДКМС награди Великотърновската окръжна комсомолска организация с високото отличие „ЮБИЛЕЙНО ЗНАМЕ НА ПОБЕДАТА“.

С ПЛАМЪКА НА ВАСИЛ ЛЕВСКИ

Утре се навършват 132 години от рождението на патрона на Висшето народно военно училище, безсмъртния апостол на свободата Васил Левски. Толкова години вече, а образът му продължава да живее в съзнанието на народа ни светъл и величествен, вдъхновяващ за патриотични подвизи в името на възвишените идеали.

Животът и дейността на Апостола го правят наш съвременник. Днес той живее с идеалите си, с качествата си на ненадминат организатор — обаятелен като преди.

Пламъкът, с който гора Левски, гори и в сърцата на днешните строители на нашата социалистическа родина Народна република България. Гори той в сърцата и душите и на защитниците на Родината — войните от Българската народна армия.

Не случайно Васил Левски е патрон на основното воен-

но училище. През своето 25-годишно съществуване от 9 септември 1944 година до сега училището подготви хиляди офицерски кадри. Те, заедно с възпитаниците на другите военни училища, представляват гръбнака на народната ни армия.

Всяка година завършилите училището млади, ентузиастични командири внасят своите нови знания и пламък на Левски в редовете на народната армия. Те изграждат като командирски кадри със здрав комунистически мироглед и солидна военна подготовка, верни на заветите на патрона на училището, Българската комунистическа партия и хилядите герои, отдали живота си за делото на комунизма.

През последните години грижите на Централния комитет на Партията и лично на др. Тодор Живков за подобряване условията на работа в училището създадоха предпоставки за нов творчески подем и разгръщане на разнообразни инициативи във ВНУ „Васил Левски“. Учебно-възпитателната работа бе насочена към постигането на високи военно-технически знания, към изграждането на широк марксистско-ленински мироглед, съзнателна военна дисциплина и непримирима омраза към враговете на нашето отечество и социализма. Бяха постигнати значителни резултати. Броят на отличниците почти се удвои, Гордост за училището са курсантите сержант Р. Райков, сержант Пърпов, сержант Симеонов и други, които са

отличници през целия период на обучението. ВНУ „Васил Левски“ се гордее и с много от командирите и преподавателите. Офицерите полковник Пандов, подполковник Кюлев, подполковник Брайнов, подполковник Авксентиев, подполковник Астарджиев и други като тях с богатите си знания, опит и умения постигат много добри резултати в учебно-възпитателната работа.

В чест на юбилейната годишнина на социалистическата революция в България командно-преподавателският и курсантският състав на училището са обхванати от творчески подем. Поетите обещания се превръщат в конкретни войнски дела.

В навечерието на патронния празник на училището и 25-годишнината на социалистическата революция ние отправяме гореща благодарност към Партията-ръководителка и трудолюбив български народ за бащинските грижи, които те полагат за нашето военно училище. Безпределно верни на Партията и народа, на дружбата ни с великия Съветски съюз и непобедимата Съветска армия, ние — командири, преподаватели и курсанти — изявяваме нашата решителност да браним скъпата Родина и социализма от тъмните замисли на империализма така, че с нищо да не помрачим завета и паметта на нашия патрон — изключителния революционер Васил Левски.

Полковник Т. МЕРДЖАНОВ
зам.-началник по политическата част на ВНУ „Васил Левски“

ОТКЪДЕ ИДЕ РАЗЛИЧИЕТО В СЪСЕДИТЕ?

Този въпрос изниква съвсем естествено, когато разгледаш резултатите от изпълнението на графика за продукцията мляко от краверфермите на двете съседни стопанства — Горна Студена и Козловец. А в обективните условия, Окръжният кооперативен съюз е определил на кооператива дневен график от 3200 литра. Но веднага изниква безпокойство и тревога фактът, че се постигат едва 2300 л. Това е равно на около 6,7 л дневно на човек, а в Козловец, при желани 9,5, за да се изпълни годишния план.

В същото време стопанството в Козловец, което има 300 продуктивни крави, при планирани 3500 л годишно от крава, получава 3200 л дневно или по 12 л от всяка крава. Това е близо два пъти повече. Едва ли бихме могли да търсим причините в непълноценното хранене на животните в Горна Студена, където хранителната стойност на дажбата възлиза на 12—14 крмн единици, предостатъчни за продукция от 10—12 литра. Почти същата хранителна стойност има дажбата на продуктивните крави в Козловец, където се очаква едно преизпълнение на годишния план от 80—100 т мляко.

Причините за по-ниските успехи на горностуденските животновъдци са преди всичко субективни. Те трябва да се подирят в работата на специалистите и животновъдите. На първо място в режима на хранене и гледане на животните, в начина на доене. Поради недостатъчната квалификация на доячките от мащабното доене, тук не са получени очакваните резултати. Това е дало повод в един и същи групи да се прилага и механизирано, и ръчно доене, което разваля вниманието на доячките и довежда до още по-ниски резултати. Търпят се явно и слабости за набавянето на някои фуражи, които са определени от субективен характер, с което се нарушава режимът на правилното хранене.

Въпреки че животновъдните специалисти уверяват, че фуражният баланс на стопанството за производствената 1969—1970 г. ще бъде осъществен, те не са добре осведомени и не контролират пряко и редовно прибирането и съхранението на фуражите, един от най-важните фактори си сега. Поради организационни слабости в работата на стопанското ръководство около 60 т балирана люцерна не е извозена навреме и повредена сериозно от валежите. Общо взето темпът, с който се прибират тревните фуражи и сламата е нисък. Работи се само с три слампресни, а те за къде по-напред.

Не добре е построена тук и организацията на фуражното производство. То е поверено на зверо от десетина стари кооператори, от които само 5—6 излизат на работа. Механизацията е недостатъчна, обемът на ръчните работи — не по силите на хората. Че стопанството в Горна Студена ще изпълни плана си за производството на фуражи, това може да се вярва, но в качеството и по-специално на тревните фуражи, в ефекта от храненето с тях, може да се съмняваме.

Очевидно и партийният комитет, и ръководството на стопанството в Горна Студена не трябва да отделят повече внимание и грижи за животновъдството като основен отрасъл в стопанството.

Генчо МУСИНСКИ

СРЕЩА С ПРАВОТО ЗА БЪДЕЩА ПРОФЕСИЯ

Колко приваждат тази сутрин района на Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“! Колко живот внесоха от вековете младите хора, дошли от различни краища на страната за кандидат-студентския изпит! И расте, расте очакването пред Ректората, пред учебния корпус...

Но ето, че е време за влизане на изпит. И пак отгън се стаязатишната. След малко по националната радиостанция ще бъде обявена темата и по белите листи, с печата на института, ще потекат мисли...

Ето — „Христо Смирненски — пламенен поет-патриот и интернационалист“. Една ръка записва темата на черната дъска. (На снимката). Това е. Сега имат дума за знанията...

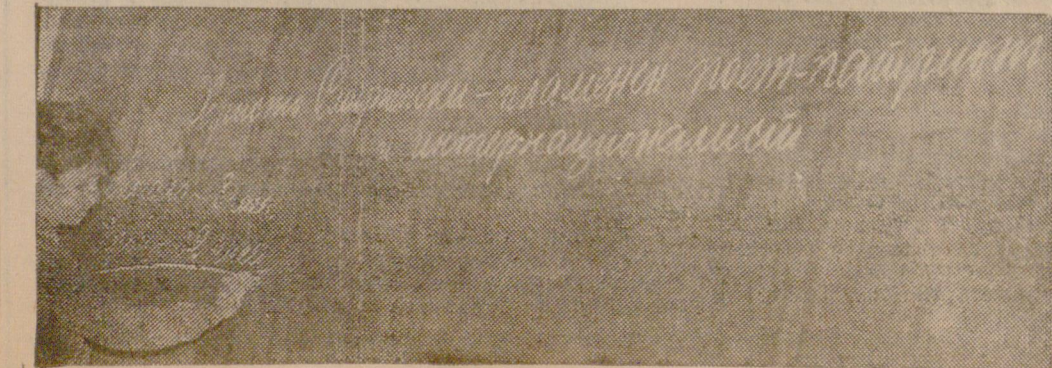
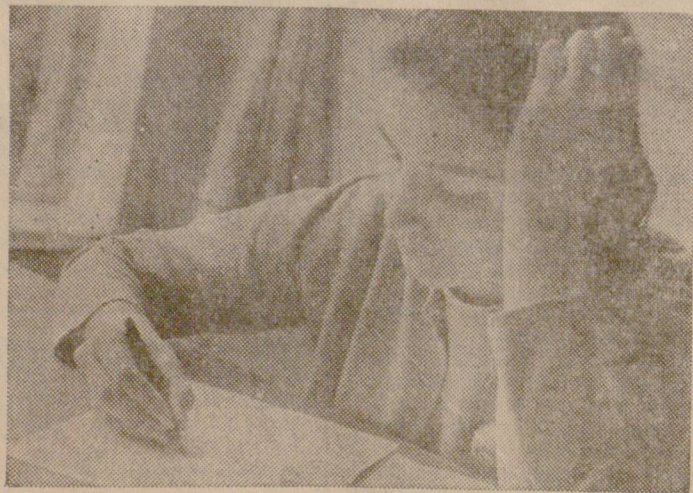
Тишина. Съсредоточени погледи. Премисляне. И... смущение, като пред всеки изпит. Ех, този човешки недостатък! Учил си, чел си, а как да започнеш! Ей сега ще изтекат четирите часа...

Навеждаш глава над белите листи и бавно, бавно успокоение го се връща. Гръбват мислите...

Темата е благодатна. Но трябва да отмерим, да преценим, да изразим своето виждане. (На

снимката). Не е леко, колкото и да знаеш. Първият изпит е това, оценката, от който ще бъде мерило и за знанията ти, и за правото ти на общ към бъдещата професия!

Стоя в просторната, светла аудитория и си мисля за отговорите четири часа на всеки кандидат-студент. Наистина отговорни часове. Не че в началото на тази учебна година някои нямат седнал на тези банки. У нас

Завчера бяха наградени с ордени и медали 19 първници от селското стопанство в окръга постигнали трайни успехи при получаването на високи добиви от селскостопанските култури и в животновъдството през 1968 година.
Сред наградените е председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров.

Комунисти и земеделци в единен строй

Съвещание на окръжния дружен актив

Във вторник активът на окръжната организация на БЗНС се събра в Профсъюзния дом във Велико Търново, за да бъде запознат с документите и резултатите от работата на Международното съвещание на комунистическите и работническите партии, състояло се от 5 до 17 юни т. г. в Москва.

В работата на съвещанието, открито от члена на Управителния съвет на БЗНС и председа-

тел на Окръжното ръководство Петко Кожухаров, взе участие и членът на Управителния съвет и завеждащ отдела „Селско стопанство“ на Постоянното приствие на БЗНС Стефан Андреев.

Кандидат-членът на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на партията Димитър Стоянов запозна дружения актив с доклада за работата и резултатите от Московското съвещание, изнесен от секретаря на ЦК на БКП Борис Велчев пред пленума на Централния комитет на Партията. Обстойно беше разглеждано отношението на партните-участници към обсъжданите проблеми, основния доклад на съвещанието разработен с вешина и комунистическа принципност и изнесен от генералния секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев. Особено внимание беше отделено на забележителната реч на др. Тодор Живков.

Накрая другарят Стоянов се спира на общата задача, която сега стои пред комунисти и сдружени земеделци, пред масовите организации — на най-широко и задълбочено изучаване от всички трудици се на документите за съвещанието. Израз на единство и сплотеността между двете братски партии у нас, единството и сплотеността на целия народ под ръководството на БКП

ще бъде достойното изпълнение на всички стопански задачи в чест на славния 25-годишен юбилей на свободата.

В направените след това изказвания сдружените земеделци подчертаха, че с особен интерес са следили работата на съвещанието и сега с радост започват изучаването на документите от него. Те приветстваха проявата твърда воля на комунистите от цял свят да се борят единни срещу тъмните сили на империализма.

Другарят Андреев благодари на Окръжния комитет на БКП и лично на Димитър Стоянов за запознанството на дружения актив с документите на съвещанието и подчерта, че това е още един факт, говорещ за безграничното доверие и уважение на БКП към своя брат БЗНС. Той изрази и увереността на Управителния съвет на БЗНС, че великотърновската окръжна организация на сдружените земеделци ще отладе всички сили заедно с комунистите за претворяване в живота решенията на съвещанието.

Израз на пълното одобрение, на единството и волята за единен строй на комунисти и сдружени земеделци, бяха еднодушно гласуваните приветствени телеграми до ЦК на БКП и УС на БЗНС.

ПЪРВЕНЦИ-КОМБАЙНЕРИ

Станчо Стефанов — от ТКЗС — Обединение, ожънал до 13 юли с комбайн СК-4 1300 дка и овършал 360 т зърно. За седемдневката — ожънал 450 дка и овършал 135 тона.

Илия Н. Савов — от ТКЗС — Ресен, ожънал с комбайн СК-4 1180 дка и овършал 379 т зърно. За седемдневката — ожънал 502 дка и овършал 128 тона.

Мишо Донеv — от ТКЗС — Обча могила, ожънал с комбайн СК-4 1064 дка и овършал 308 тона. За седемдневката — ожънал 395 дка и овършал 128 тона.

Иван Р. Иванов — от ТКЗС — Килифарево, ожънал с комбайн СК-3 1400 дка и овършал 315 тона. За седемдневката — ожънал 430 дка и овършал 102 тона.

Пеню Д. Кабранджиев — от ТКЗС — Долна Оряховица, ожънал с комбайн СК-4 1263 дка и овършал 368 тона. За седемдневката — ожънал 355 дка и овършал 109 тона.

Преходното червено знаме „Комбайнер-окръжен първенец“ и парична награда получава Станчо Стефанов.

По света

ЦЕЛТА ЩЕ БЪДЕ ПОСТИГНАТА

ПАРИЖ, 16 юли (БТА) — „България, която през 1944 година беше най-бедната страна на Балканите, е днес най-богатата. Според статистически данни на ООН националният доход на страната се е удвоил през последните осем години, което представлява световен рекорд. За двадесет и пет години средната продължителност на живота се е удължила с двадесет години“ — изтъква в последния си брой френският седмичник „Франс Нувел“ в обширна статия, посветена на нашата страна, Камий Вален, автор на статията „Социалистическа демокрация“, е посетил неодавна България и е имал възможност да се срещне с народа в неговото ежедневие и да разговаря с компетентни лица. Своите впечатления и изводи той споделя с читателите на „Франс Нувел“.

Вален заявява: „Целта ми не е да говоря за икономическото развитие на България, нито да възхваля старата и цивилизация и забележителните паметници, останали от траките, гърците и римляните, нито да възпея живописните кътове и красотата на лейните градове или великолепието на „Слънчев бряг“ и „Златните пясъци“, където пожелавам на много френски туристи да прекратят своята ваканция.“ Той обстойно разглежда социалистическата демокрация в нашата страна, характеризира демократическия централизъм у нас, спира се по-специално на ролята и функциите на Народно то събрание и на народните съвети, изтъква участието на населението в държавното управление.

„България е единствената страна в света, където министърът на културата беше избран на конгрес, в който участваха 2500 делегати“ — подчертава Камий Вален. Неговият извод е, че в страната е настъпил „истински разцвет на социалистическата демокрация. Българската комунистическа партия е сумираща да развие творчески принципите на демократическия централизъм“.

Камий Вален разказва за своите впечатления, че целта на народна република България е постигната следващите 10 или 15 години, в сътрудничество със Съветския съюз и другите социалистически страни, да достигне равнището на най-развитите страни в света: „След като видяхме социалистическа България да се труди и проверихме какъв неизмерим източник на прогрес скрие в социалистическата демокрация в пълен възход — аз вървявам той — невъзможно е да се съмняваме: целта ще бъде постигната“.

УСПЕШНИ АКЦИИ НА ПАЛЕСТИНСКИТЕ ПАРТИЗАНИ

КАИРО, 16 юли (БТА) — Командуването на въоръжената борба на Палестина и народният фронт за освобождение на Палестина публикува във вторник вечерта в Аман комюнике, в което се съобщава за редни схватки между палестински партизани и израелски войски в окупираните територии.

Първото събитяване станало във вторник сутринта между един отряд на организацията „Ал Асифа“ и израелски инженерни части близо до Ел Хамах.

При втора акция палестински-

те партизани използвали артилерия срещу израелски позиции и военни колони. Две израелски бронирани коли били унищожени и няколко войника убити. Друга двадесет минутна схватка противопоставила палестински бойци на израелските близо до Танет—Ел Наджар. Няколко израелски войници били убити. Унищожени били също така две израелски картучни гнезда.

И накрая на 12 юли 30 израелски офицери и войници били убити и ранени по време на операция в района на Бернеба.

ЗАСЕДАНИЕ НА СПЕЦИАЛНА ГРУПА НА ООН

НЮ ЙОРК, 16 юли (БТА) — Южноафриканската република се превърна в буквალния смисъл на думата в полшеиска държава, заяви директорът на американския комитет по въпросите на Африка Дж. Хауър, изказвайки се като синдикат на заседанието на специалната група експерти на ООН, създадена за разследване на нарушенията на правата на човека от расисткия режим на ЮАР.

Властите на ЮАР, каза той, открито игнорират решението на общото събрание на ООН, което предлага, че арестуваните оръжия в ръка, участващи в националноосвободителната война,

ние трябва да се ползват от всички права на военнопленниците съгласно Женевската конвенция от 1949 година. В затворите в ЮАР царят произвол и насилие, политическите затворници сигемно се подлагат на варварски изтезания.

Както става известно, един от политическите затворници Джеймс Ленкое умрял неотдавна вследствие на изтезания, електрически ток с високо напрежение.

Хауър предложи да се изпрати в ЮАР специална мисия на ООН, която да разследва нарушенията на правата на човека.

КОГАТО ПО ДЛАНТЕ ИЗГРЯВАТ СЛЪНЦА

НА СИНЕБЛУЗИТЕ — С ВЯРА И ЛЮБОВ

... Вечерта пристъпва по пясъка бавно, бавно. Уморен, денят си отива сам. Някой не го изпраща. ... Изведнџ една въздишка преминава над всичко. Мимолетна, неочаквана тръпка. Това е вятърът. В началото едва забележим, после все по-настойчив, отпил от Дунава, той ускорява крачки. Нали няма кой да изпрати деня. Пресипнала, сонетката мълчи, стопаните на скелите, приседнали в ниско, допущат последните дигери, шумните самосвали засипват, за бравил дрезгавите гласове на бетонджите, и над ТЕЛ-а и РМЗ-то, и над Шапела и Целудозия — навсякъде тишината разстила постеля за нощта. А няма кой да изпрати деня. ... Само вятърът и. ... една песен, която го достига и изпреварва в началото, после поизоставя, ляга на криле му и той я понася нелепо високо горе, щастлив, че си е намерил приятелка за през дългия път. ...

Песента прелита над лагера и зелените бараци я приютяват като стара позната. Минута-две. ... песента скъпа — денят е изпратен, няма да заспи натеж — и в бараките се втурват смехът, виковете и мъроморейната на обгорелите момчета и момичета в сини униформи. ... Лили Иванова пее своето „Ада жно“. Смугло момиче присида край магнетофона: — Целият запис все с Лилето ли е? — А не, Има място. И теб ще запишем. И пак ехва смях. Бриджорите се съдят: — Млъкните най-после! ...

Днес отново на първо място е четвърта чета с командир Цветан Цветанов, Средна зароботка. ...

— А-а-а. ... Пак ли те? ... Страшни са. ...

Гласът на коменданта: — Не говори! Командирът: — Преходното червено знаме остава при тях. На второ място. ...

Вечерната проверка свършва. След десетина минути прозорците ослепяват един след друг и край уморените тела присида мракът. В съня трополат колички един „случаен“ поглед на дългооко момиче извива усмивка на устните и после. ...

После тръбата е категорична: „Ставай!“. Няма време, трябва да се бърза. Закуската и пясъкът на строежа чакат. ...

Днес слънцето изглежда е решило да си почине малко. Едва-едва се показва. По-добре. Пълните колички са по-леки, дръжките на лопатите не стържат дланите като по-рано. ...

— И аз мога, Напълни я добре. Вие мъжете какво си мислите. ...

И Бисерка потегля с количка. Пясъкът се салича край бетонната стена (о, миг на тържество), но повдига количката, без малко и Бисерка, Ангел Балтазов, командир на втора чета, бързо притичва: — Чакай, чакай. Не така. ...

Произшествие без сериозни последици. ...

Насядали са всички. Починка. Катя и Киро (Светла казва за него, че много философствувал) продължават някакъв спор. А аз искам да чуя стиховете на Ангел Русков, поетът на бригадата. Росина ми помага и той се предава — няма как да не чуе. Слушам. ...

БРИГАДИРСКИ ДЕН

Утрото над лагера е синевлаз и зает за тръбата върху лицата ни се извива със свежестта на роса. Този ден има дух на бетон и във жилите влива умора със сладостта на хляб. Мазолите по дланите изгряват като салница и после избухват. ...

А потта по телата чертае някаква загадъчна кардиограма, която само бригадирите разбират. ...

Дъждът не изненада никого. Зауча по покривите пригледски. Прехвърлените кубичи пясък, тежките стоманобетонни елементи пригледски телата в по стелите и оните не се отварят бързо. А при този дъжд. ...

Но все пак всичко е в ред — участниците в литературно-музикалната програма за тържество то на строителите на Химкомбината са в автобуса. След минути притичват бързо в салона и с нетърпение очакват събранията. Нали сега и те са строители! ...

— Оше! Оше! — Добре, но само едно. Не им се иска забавата да свърши толкова скоро. Умората е останала наизн. при пясъка, в тук, в салона, кръвата на тези двадесетгодишни момчета и момичета скандира: „Оше! Оше!“ ...

Нощта е припъзлава да мис

рия пясък, невидяна от никого. Едва под струите на дъжда я забелязват. Поизмокрен, някой тичат, други само усилват крачките. Прошумяват думи, казани полугласно, в тъмното отблизо се кръстосват погледи. „А техният език е най-силен“ — както казва Гергана от Кюстендил. Ето го и лагера. ...

В шаба пак е неспокойно. Като всяка вечер Отчита се извършената работа през деня, прави се разпределение за утре. Високият Цело, командирът на четвърта чета, пак немо тъмжи. Все му се струва че не са изчисили средната зароботка на неговите хора. Но вестта, че пак са първенци, го успокоява. ...

— Каквото ще уточняваме, да го уточняваме бързо, защото утре пак работа ни чака. Нанякъде ли часовника?

Тези думи на Васил Янков, командир на окръжната студентска бригада „Пеньо Пенев“, работеща на строежа на Химкомбината в Свищов, са отправени към мен и хората от шаба. Иван Хубанов, зам.командир по политическата част, Димитър Живков, зам.командир по военнотехническото обучение, Цветан Лазаров, комендант. ...

Какво да уточняваме? Вече знам, че бригадата е на стопанска сметка, работи като самостоятелна производствена единица на строежа и досега всичко върви успешно, въпреки че бригадирите работят на различни обекти, при различни условия. Сам видях дисциплината, ожесточеността на съревнованието между четирите чети. Видях хубавата литературно-музикална програма, която само за три дни сте подготвили. ...

Тръбата. В дрезгавината на утрото нейният глас е над бараките и напомня, че отново започва ден, който „влива умора със сладостта на хляб“. Бригадирският ден. И синевлазните го прегръщат с усмивка. ...

Ангел ВЕЛИКОВ
Свищов, Химкомбинатът

С. ЯКИМОВ
пълномощник на селския народен съвет — Димча

— А-а-а. ... Пак ли те? ... Страшни са. ...

Гласът на коменданта: — Не говори! Командирът: — Преходното червено знаме остава при тях. На второ място. ...

Вечерната проверка свършва. След десетина минути прозорците ослепяват един след друг и край уморените тела присида мракът. В съня трополат колички един „случаен“ поглед на дългооко момиче извива усмивка на устните и после. ...

После тръбата е категорична: „Ставай!“. Няма време, трябва да се бърза. Закуската и пясъкът на строежа чакат. ...

Днес слънцето изглежда е решило да си почине малко. Едва-едва се показва. По-добре. Пълните колички са по-леки, дръжките на лопатите не стържат дланите като по-рано. ...

— И аз мога, Напълни я добре. Вие мъжете какво си мислите. ...

И Бисерка потегля с количка. Пясъкът се салича край бетонната стена (о, миг на тържество), но повдига количката, без малко и Бисерка, Ангел Балтазов, командир на втора чета, бързо притичва: — Чакай, чакай. Не така. ...

Произшествие без сериозни последици. ...

Насядали са всички. Починка. Катя и Киро (Светла казва за него, че много философствувал) продължават някакъв спор. А аз искам да чуя стиховете на Ангел Русков, поетът на бригадата. Росина ми помага и той се предава — няма как да не чуе. Слушам. ...

БРИГАДИРСКИ ДЕН

Утрото над лагера е синевлаз и зает за тръбата върху лицата ни се извива със свежестта на роса. Този ден има дух на бетон и във жилите влива умора със сладостта на хляб. Мазолите по дланите изгряват като салница и после избухват. ...

А потта по телата чертае някаква загадъчна кардиограма, която само бригадирите разбират. ...

Дъждът не изненада никого. Зауча по покривите пригледски. Прехвърлените кубичи пясък, тежките стоманобетонни елементи пригледски телата в по стелите и оните не се отварят бързо. А при този дъжд. ...

Но все пак всичко е в ред — участниците в литературно-музикалната програма за тържество то на строителите на Химкомбината са в автобуса. След минути притичват бързо в салона и с нетърпение очакват събранията. Нали сега и те са строители! ...

— Оше! Оше! — Добре, но само едно. Не им се иска забавата да свърши толкова скоро. Умората е останала наизн. при пясъка, в тук, в салона, кръвата на тези двадесетгодишни момчета и момичета скандира: „Оше! Оше!“ ...

Нощта е припъзлава да мис

рия пясък, невидяна от никого. Едва под струите на дъжда я забелязват. Поизмокрен, някой тичат, други само усилват крачките. Прошумяват думи, казани полугласно, в тъмното отблизо се кръстосват погледи. „А техният език е най-силен“ — както казва Гергана от Кюстендил. Ето го и лагера. ...

В шаба пак е неспокойно. Като всяка вечер Отчита се извършената работа през деня, прави се разпределение за утре. Високият Цело, командирът на четвърта чета, пак немо тъмжи. Все му се струва че не са изчисили средната зароботка на неговите хора. Но вестта, че пак са първенци, го успокоява. ...

— Каквото ще уточняваме, да го уточняваме бързо, защото утре пак работа ни чака. Нанякъде ли часовника?

Тези думи на Васил Янков, командир на окръжната студентска бригада „Пеньо Пенев“, работеща на строежа на Химкомбината в Свищов, са отправени към мен и хората от шаба. Иван Хубанов, зам.командир по политическата част, Димитър Живков, зам.командир по военнотехническото обучение, Цветан Лазаров, комендант. ...

Какво да уточняваме? Вече знам, че бригадата е на стопанска сметка, работи като самостоятелна производствена единица на строежа и досега всичко върви успешно, въпреки че бригадирите работят на различни обекти, при различни условия. Сам видях дисциплината, ожесточеността на съревнованието между четирите чети. Видях хубавата литературно-музикална програма, която само за три дни сте подготвили. ...

Тръбата. В дрезгавината на утрото нейният глас е над бараките и напомня, че отново започва ден, който „влива умора със сладостта на хляб“. Бригадирският ден. И синевлазните го прегръщат с усмивка. ...

Ангел ВЕЛИКОВ
Свищов, Химкомбинатът

С. ЯКИМОВ
пълномощник на селския народен съвет — Димча

— А-а-а. ... Пак ли те? ... Страшни са. ...

Гласът на коменданта: — Не говори! Командирът: — Преходното червено знаме остава при тях. На второ място. ...

Вечерната проверка свършва. След десетина минути прозорците ослепяват един след друг и край уморените тела присида мракът. В съня трополат колички един „случаен“ поглед на дългооко момиче извива усмивка на устните и после. ...

После тръбата е категорична: „Ставай!“. Няма време, трябва да се бърза. Закуската и пясъкът на строежа чакат. ...

Днес слънцето изглежда е решило да си почине малко. Едва-едва се показва. По-добре. Пълните колички са по-леки, дръжките на лопатите не стържат дланите като по-рано. ...

— И аз мога, Напълни я добре. Вие мъжете какво си мислите. ...

И Бисерка потегля с количка. Пясъкът се салича край бетонната стена (о, миг на тържество), но повдига количката, без малко и Бисерка, Ангел Балтазов, командир на втора чета, бързо притичва: — Чакай, чакай. Не така. ...

Произшествие без сериозни последици. ...

Насядали са всички. Починка. Катя и Киро (Светла казва за него, че много философствувал) продължават някакъв спор. А аз искам да чуя стиховете на Ангел Русков, поетът на бригадата. Росина ми помага и той се предава — няма как да не чуе. Слушам. ...

— Все пак пишете за дейността на комсомолското дружество със секретар Георги Пантелеев — подхвърля Ванката, зам.командирът. ...

Хубаво. Ще пиша. За момент. Така: просветно събрание, на което са разглеждани някои въпроси на международното положение и с пълно единодушие е приет призивът на Централния комитет на Комсомола бригадирите да се включат в борбата за компенсиране загубите от природните бедствия колективното посещение на филма „Мъртъв сезон“, турнир по футбол, тържествено откриване на бригадирското лято с лагерен огън, съревнование за най-изрядно спално помещение. ...

Няма да забравя и вкус изработените лозунги, табла. Да. Всичко това — само за десетина дни. ...

В бележника си имам записани няколко имена: Йордан Петров, Порданка Христова, Димитър Конов, Васил Василев, Петър Петров, Любена Крава, Дияна Иванова, Пенка Михова, Илия Мичинов. Без да пренебрегват останалите командири на четите Иван Иванов, Ангел Балтазов, Валентин Чолашки и Цветан Цветанов споделиха пред мен, че тези момчета и момичета са най-работливите през първите дни. Бързо свършихме с уточненията, нали? ...

Тръбата. В дрезгавината на утрото нейният глас е над бараките и напомня, че отново започва ден, който „влива умора със сладостта на хляб“. Бригадирският ден. И синевлазните го прегръщат с усмивка. ...

Ангел ВЕЛИКОВ
Свищов, Химкомбинатът

С. ЯКИМОВ
пълномощник на селския народен съвет — Димча

— А-а-а. ... Пак ли те? ... Страшни са. ...

Гласът на коменданта: — Не говори! Командирът: — Преходното червено знаме остава при тях. На второ място. ...

Вечерната проверка свършва. След десетина минути прозорците ослепяват един след друг и край уморените тела присида мракът. В съня трополат колички един „случаен“ поглед на дългооко момиче извива усмивка на устните и после. ...

После тръбата е категорична: „Ставай!“. Няма време, трябва да се бърза. Закуската и пясъкът на строежа чакат. ...

Днес слънцето изглежда е решило да си почине малко. Едва-едва се показва. По-добре. Пълните колички са по-леки, дръжките на лопатите не стържат дланите като по-рано. ...

— И аз мога, Напълни я добре. Вие мъжете какво си мислите. ...

И Бисерка потегля с количка. Пясъкът се салича край бетонната стена (о, миг на тържество), но повдига количката, без малко и Бисерка, Ангел Балтазов, командир на втора чета, бързо притичва: — Чакай, чакай. Не така. ...

Произшествие без сериозни последици. ...

Насядали са всички. Починка. Катя и Киро (Светла казва за него, че много философствувал) продължават някакъв спор. А аз искам да чуя стиховете на Ангел Русков, поетът на бригадата. Росина ми помага и той се предава — няма как да не чуе. Слушам. ...

БРИГАДИРСКИ ДЕН

Утрото над лагера е синевлаз и зает за тръбата върху лицата ни се извива със свежестта на роса. Този ден има дух на бетон и във жилите влива умора със сладостта на хляб. Мазолите по дланите изгряват като салница и после избухват. ...

А потта по телата чертае някаква загадъчна кардиограма, която само бригадирите разбират. ...

Дъждът не изненада никого. Зауча по покривите пригледски. Прехвърлените кубичи пясък, тежките стоманобетонни елементи пригледски телата в по стелите и оните не се отварят бързо. А при този дъжд. ...

Но все пак всичко е в ред — участниците в литературно-музикалната програма за тържество то на строителите на Химкомбината са в автобуса. След минути притичват бързо в салона и с нетърпение очакват събранията. Нали сега и те са строители! ...

— Оше! Оше! — Добре, но само едно. Не им се иска забавата да свърши толкова скоро. Умората е останала наизн. при пясъка, в тук, в салона, кръвата на тези двадесетгодишни момчета и момичета скандира: „Оше! Оше!“ ...

Нощта е припъзлава да мис

рия пясък, невидяна от никого. Едва под струите на дъжда я забелязват. Поизмокрен, някой тичат, други само усилват крачките. Прошумяват думи, казани полугласно, в тъмното отблизо се кръстосват погледи. „А техният език е най-силен“ — както казва Гергана от Кюстендил. Ето го и лагера. ...

В шаба пак е неспокойно. Като всяка вечер Отчита се извършената работа през деня, прави се разпределение за утре. Високият Цело, командирът на четвърта чета, пак немо тъмжи. Все му се струва че не са изчисили средната зароботка на неговите хора. Но вестта, че пак са първенци, го успокоява. ...

— Каквото ще уточняваме, да го уточняваме бързо, защото утре пак работа ни чака. Нанякъде ли часовника?

Тези думи на Васил Янков, командир на окръжната студентска бригада „Пеньо Пенев“, работеща на строежа на Химкомбината в Свищов, са отправени към мен и хората от шаба. Иван Хубанов, зам.командир по политическата част, Димитър Живков, зам.командир по военнотехническото обучение, Цветан Лазаров, комендант. ...

Какво да уточняваме? Вече знам, че бригадата е на стопанска сметка, работи като самостоятелна производствена единица на строежа и досега всичко върви успешно, въпреки че бригадирите работят на различни обекти, при различни условия. Сам видях дисциплината, ожесточеността на съревнованието между четирите чети. Видях хубавата литературно-музикална програма, която само за три дни сте подготвили. ...

Тръбата. В дрезгавината на утрото нейният глас е над бараките и напомня, че отново започва ден, който „влива умора със сладостта на хляб“. Бригадирският ден. И синевлазните го прегръщат с усмивка. ...

Ангел ВЕЛИКОВ
Свищов, Химкомбинатът

С. ЯКИМОВ
пълномощник на селския народен съвет — Димча

— А-а-а. ... Пак ли те? ... Страшни са. ...

Гласът на коменданта: — Не говори! Командирът: — Преходното червено знаме остава при тях. На второ място. ...

Вечерната проверка свършва. След десетина минути прозорците ослепяват един след друг и край уморените тела присида мракът. В съня трополат колички един „случаен“ поглед на дългооко момиче извива усмивка на устните и после. ...

После тръбата е категорична: „Ставай!“. Няма време, трябва да се бърза. Закуската и пясъкът на строежа чакат. ...

Днес слънцето изглежда е решило да си почине малко. Едва-едва се показва. По-добре. Пълните колички са по-леки, дръжките на лопатите не стържат дланите като по-рано. ...

— И аз мога, Напълни я добре. Вие мъжете какво си мислите. ...

И Бисерка потегля с количка. Пясъкът се салича край бетонната стена (о, миг на тържество), но повдига количката, без малко и Бисерка, Ангел Балтазов, командир на втора чета, бързо притичва: — Чакай, чакай. Не така. ...

Произшествие без сериозни последици. ...

Насядали са всички. Починка. Катя и Киро (Светла казва за него, че много философствувал) продължават някакъв спор. А аз искам да чуя стиховете на Ангел Русков, поетът на бригадата. Росина ми помага и той се предава — няма как да не чуе. Слушам. ...

БРИГАДИРСКИ ДЕН

Утрото над лагера е синевлаз и зает за тръбата върху лицата ни се извива със свежестта на роса. Този ден има дух на бетон и във жилите влива умора със сладостта на хляб. Мазолите по дланите изгряват като салница и после избухват. ...

А потта по телата чертае някаква загадъчна кардиограма, която само бригадирите разбират. ...

Дъждът не изненада никого. Зауча по покривите пригледски. Прехвърлените кубичи пясък, тежките стоманобетонни елементи пригледски телата в по стелите и оните не се отварят бързо. А при този дъжд. ...

Но все пак всичко е в ред — участниците в литературно-музикалната програма за тържество то на строителите на Химкомбината са в автобуса. След минути притичват бързо в салона и с нетърпение очакват събранията. Нали сега и те са строители! ...

— Оше! Оше! — Добре, но само едно. Не им се иска забавата да свърши толкова скоро. Умората е останала наизн. при пясъка, в тук, в салона, кръвата на тези двадесетгодишни момчета и момичета скандира: „Оше! Оше!“ ...

Нощта е припъзлава да мис

Строителите се нуждаят от повече грижи

Думата е не за обушаря, а за строителните работници в Горна Оряховица ★ Защо се позоваваме на една остаряла за времето поговорка

Водоснабдяват се селата Върбовка и Димча

Проблемът за водоснабдяване на селата Димча и Върбовка е много стар. Буржоазните управници с труда и средствата на хората направили само опит за частично водоснабдяване, без да извършат специални проучвания. ...

Сега с помощта на Окръжния народен съвет след няколко годишно проучване и проектиране ще се осигури на двете селища питейна вода. Обектът в първия си етап трябва да бъде завършен за две години — 1969/70 година. Вторият етап по строителството предвижда напътна на вътрешно-водопроводната мрежа на двете села. Във Върбовка тя е почти напълнена, докато за Димча се трябва да започне. ...

Тази година ще бъде завършена помпената станция на местността Пладинището. Сградата и, заедно с графопоста, който ще я обслужва, е почти готова да покрива. ...

Трудещите се от Върбовка и Димча са радостни, че в чест на юбилей на Свободата ще получат ценен дар. ...

Ангел ВЕЛИКОВ
Свищов, Химкомбинатът

С. ЯКИМОВ
пълномощник на селския народен съвет — Димча

— А-а-а. ... Пак ли те? ... Страшни са. ...

Гласът на коменданта: — Не говори! Командирът: — Преходното червено знаме остава при тях. На второ място. ...

Вечерната проверка свършва. След десетина минути прозорците ослепяват един след друг и край уморените тела присида мракът. В съня трополат колички един „случаен“ поглед на дългооко момиче извива усмивка на устните и после. ...

После тръбата е категорична: „Ставай!“. Няма време, трябва да се бърза. Закуската и пясъкът на строежа чакат. ...

Днес слънцето изглежда е решило да си почине малко. Едва-едва се показва. По-добре. Пълните колички са по-леки, дръжките на лопатите не стържат дланите като по-рано. ...

— И аз мога, Напълни я добре. Вие мъжете какво си мислите. ...

И Бисерка потегля с количка. Пясъкът се салича край бетонната стена (о, миг на тържество), но повдига количката, без малко и Бисерка, Ангел Балтазов, командир на втора чета, бързо притичва: — Чакай, чакай. Не така. ...

Произшествие без сериозни последици. ...

Насядали са всички. Починка. Катя и Киро (Светла казва за него, че много философствувал) продължават някакъв спор. А аз искам да чуя стиховете на Ангел Русков, поетът на бригадата. Росина ми помага и той се предава — няма как да не чуе. Слушам. ...

БРИГАДИРСКИ ДЕН

Утрото над лагера е синевлаз и зает за тръбата върху лицата ни се извива със свежестта на роса. Този ден има дух на бетон и във жилите влива умора със сладостта на хляб. Мазолите по дланите изгряват като салница и после избухват. ...

НА НАУКАТА И ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС—ЗЕЛЕНА УЛИЦА

Кооперативното стопанство в с. Камен има да решава през тази и следващите години много и отговорни задачи. Основната цел е всички култури в растениевъдството и животновъдството да станат рентабилни, като носят печалба още през следващата 1970 година.

Изключителен дял в решаването на тези проблеми се пада на специалистите, обединени в научно-техническото дружество и съвета на младите селскостопански специалисти. По плана за научната дейност и решаване въпросите на техническия прогрес в кооператива се извеждат производствени опити по торе на селскостопанските култури, приложение на хербицидите, изпитване на различни сортове при различни гъстоти, различни модели при фуражопроизводството, комплексна механизация и механизирани процесите в зеленчукопроизводството.

Едно от основните мероприятия, това е извеждането на сортоизпитвателни опити за производствено доказване на най-подходящия сорт за нашите условия при различните култури. При зърнено-житните култури извеждаме производствени опити за 10 нително сортово изпитване с 10 сорта пшеница по предварително изготвена схема от Института по пшеницата и слънчогледа в Генерал Тодиев в две повторения за всеки сорт от по един декар. В схемата влизат сортовете: „Безостая-1“, 87—472, 19—16, 112—302, „Надежда-2“,

628—9, „Ранная-12“, 76—150, 112—174, 186—69. За сравнение с тези сортове използваме и сорт „Либелула“, засят на площ от 20 декара. Сравнителният сортов опит се извежда за втора година в стопанството ни.

Засятата пшеница от сорт „Ранная-12“ на площ от 400 дека в производствения участък — с. Лозен се отглежда при висок агрофон. Правят се редовни наблюдения през отделните фази на развитие, срок на прибиране и среден добив от декар. Поставили сме си задача да докажем (от по-голяма площ) има ли предимство при нашите условия (в района на стопанството) сортът „Ранная-12“ пред сорт „Безостая-1“ и какви са тези предимства.

Тригодишен сортов опит извеждаме с 10 сорта царевица при поливни условия.

След приключването и отчитането на опитите ще разберем кой от сортовете и при колко броя растения в декар е най-подходящ за нашите условия. Тогава ще се изготвят няколко модела и за получаване на най-висок добив царевица за силаж, като бъдат използвани такива варианти: самостоятелна площ от сорта „Гигант“ с посевна норма 4—6 кг на 45—70 междуредово разстояние; смесен посев за етажност, който създава условия за предпазване от полягане на посевата, от 3 компоненти — от сорта „Гигант“, „Буковинска“ и „Висконзин-641-АА“ или — „Гигант“, „Канзас-1859“ и „Висконзин 641-АА“, с посевна норма 15 кг на декар; самостоятелен посев със слята повърхност, при посевна норма 15—18 кг за декар от сорта „Канзас“ или „Висконзин“. На същите полета ще се изведе опит за получаване на две реколти зелена маса.

При зеленчуковите култури извеждаме сортоизпитвателен опит с домати за белене и пюре от сорта „Балкан“ и късоплодни краставици полско производство от сорта „Пикабели“ на специална телена конструкция. Ще се направят производствени торови опити с различни дози минерални торове при отделни селскостопански култури, както и производствени торови опити за доказване на оптималната граница на внесени количества азотни и фосфорни торове, които дават най-добър икономически ефект при сивки горски почви и излужени черноземи.

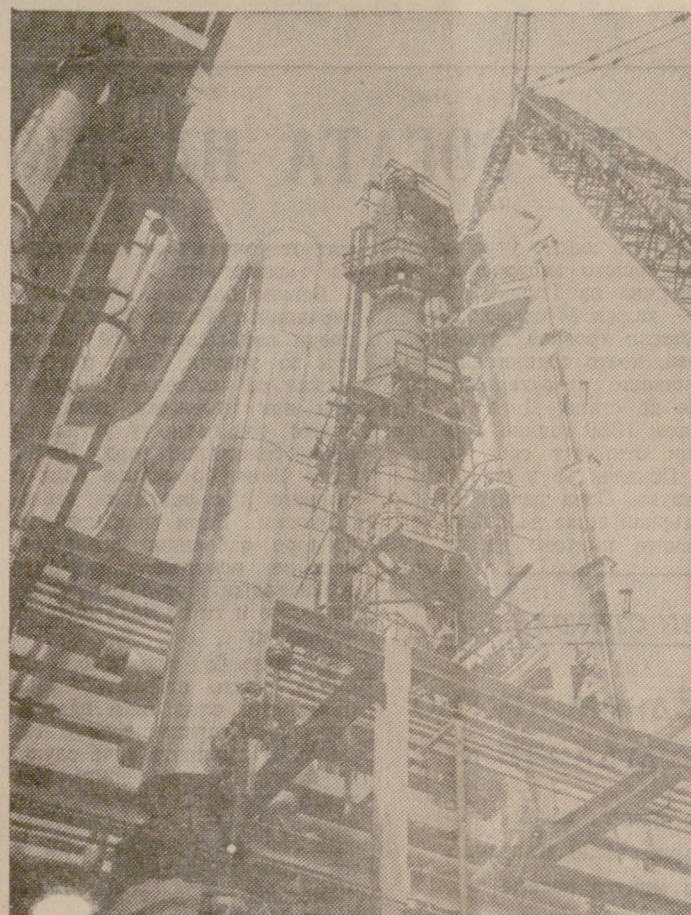
В стопанството ни има изградени и работят сега 5 бригади и две звена за комплексна механизация. В тях са обхванати 52 362 дека, което е над 61 на сто от обработваемата ни земя. На един механизатор се падат над 1200 дека култури и за 52 000 лева обща продукция.

В изграждането и усъвършенстването на бригадите за комплексна механизация има още какво да правим. За тази цел специалистите от стопанството изграждат две работни групи, които през годината ще изучават опита на ТКЗС — Полски Тръмбеш и Горна Митрополция, Плевенско. В края на годината те ще предложат няколко варианта за обединяване на бригадите от 3 или четири села, които ще имат икономически и организационни показатели на равнището на промишлените бригади в Полски Тръмбеш.

Освен специалистите от растениевъдството, лични планове за научна дейност имат и специалистите от животновъдството — зоотехници, ветеринарни лекари, както и икономистите и инженерно-техническият персонал.

Банко БАНКОВ
главен агроном на ТКЗС — Камен

25 години слънчева България

Сега нашата страна заема едно от първите места в света по производство на минерални торове на глава от населението. През 1968 година у нас са произведени 502 227 тона азотни торове и 135 351 тона фосфорни торове. Това подпомага увеличаването на продуктивността на селското стопанство.

НА СНИМКАТА: Азотно-торовит завод край гр. Стара Загора. През последните години се разви мощна химическа промишленост. Сега у нас се произвеждат 1500 видове химически продукти. НА СНИМКАТА: един от цеховете на Химическия комбинат край гр. Враца.

РАЗРАСТВА СЕ ТЪРГОВСКАТА МРЕЖА В ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

През последните години ръководството на ГПК „Наркооп“ — Полски Тръмбеш полага системни грижи за развитието на търговската мрежа и заведението за обществено хранене, за подобряване и разширяване на промишлените дейности към хранително-вкусовия комбинат. Построени са и са разкрити редица магазини и заведения за обществено хранене в Полски Тръмбеш и съставните села Раданово, Климентово, Орловец и Каранци.

В строеж са пивница и сладкарница в с. Каранци, нов магазин за хранителни стоки — гастроном, съоръжен с три хладилни витрини и две хладилни камери за месо, колбаси, риба, полутолова храна и др. Почти във всички промишлени предприятия са открити пивилонии за продажба на закуски, мляко, газирани напитки, захарни изделия и пакетирани стоки. Увеличил се броят на магазините за продажба на плодове и зеленчуци.

В края на годината ще бъде завършен нов просторен магазин за мъжко, дамско и детско облекло над строящия се гастроном. Сегащите канцеларии ще бъдат преустроени на магазини и ще бъдат съединени с универсалния магазин, ще се направи надстройка на универсалния магазин, в който ще се разположат администрацията и управлението на „Наркооп“. В перспективата ръководството на кооператива смята да построи търговски магазин в с. Климентово, квартален магазин и сладкарница в с. Раданово сладкарница и магазин за мебели в партера на два жилишни блока, закупува и сладкарница в партера на проектирания хотел в Полски Тръмбеш, летен ресторант с градина, малък хотел на ловния парк и др.

Полатат се грижи за редовно въвеждане на магазините, по редовно се доставят месо, риба, колбаси. В сравнение с миналата година продажбата на хранителни стоки като кашкавал, кисело мляко, масло и колбаси се е увеличила с 20 на сто, благодарение на редовната доставка.

ЖЕНИТЕ—НАРЕДАЧКИ

Колективът на ДКЗ „Бъдеще“ — Бутово преизпълни годишното си обещание — Една чисто „мъжка професия“ отстъпва правото си на жените

Преди няколко дена стана известно, че работниците от Керемичарски завод — Бутово са изработили надпланова продукция за близо 90 000 лева. С това трудово постижение керамичните надминаха даденото годишно обещание — да изработят през текущата юбилейна година надпланова продукция за 57 000 лева! Работниците и специалистите доказаха, че не напразно преди няколко години им бе оказано голямо доверие, като беше започнато изграждането на този светъл за вод. Невероятните думи и приказки по време на строителството му, че в новия завод ще се работи само с „бели престилки“ и че ще преобладават жените, са вече действителност.

Къси са летните нощи, зато ва и отрано юлското слънце огрява огромните цехове, които приемат първите работнички и работници, преди да е паднала още росата Освежени от почивката, навреме са по местата си младите техници и механизатори, които само с натискането на бутоните „за движение“ сложния комплекс от машини, инсталации и линии. Предварително накопана та глина тръгва по своя път, направлявана от хората през лабиринт от автоматични устройства, за да излезе от 120-метровите тунели сушилници, след като е престояла около 48 часа при 960 градуса температура. Ярочервени тухли, с гладки стени и отвори, които имат различна големина, поемат пътя към близки и далечни краища на Родина.

В целия сложен път на суровината — от откъсването й от земята докато придобие вид на готова тухла, човешка ръка се намесва само един път! Това става при подреждането на суровите тухли в пещните вагони. Този вид работа се извършва от енергични и трудолюбиви жени, които са облечени в бели престилки. Наричат ги бригадите на наредачките.

Жените-наредачки в ДКЗ „Бъдеще“ още от първите месеци след пускането на завода в експлоатация си извоюваха добро име. По-голяма част от тях веха участие в неговото изграждане и сега пак работят тук. И сред тях няма те кучество, няма нарушения на трудовата дисциплина. Най-голям дял за това имат ръководителите на две от бригадите — Славянка Дончева и Цветанка Велкова. Те са едни от постоянните ударнички, които с обичат си към работата и внимателното отношение към другарките си винаги създават настроение за работа.

Бригадата на Славянка Дончева е една от челничките в социалистическото съревнование под шефството на в. „Борба“, посветено на годишнината на социалистическата революция, носителка на наградата фотос „Николи-хан“. По-голяма част от работничките са били по един или два пъти ударнички, носителки на различни награди. Сега се подготвят за участие и в събора на първенците-строители в Дряново. Затова във всяка смяна често вместо по над 50 000 тухли те подреждат по повече от 60 000, а Славянка Дончева извършва по повече от 300 курса с келерския автомат.

Илия АНГЕЛСКИ

М. СТЕФАНОВ

НА КОЕ МЯСТО СТЕ?

Средна и обща продукция към 1 юли 1969 г. в ТКЗС, ДЗС и ДСС в окръга

ТКЗС	Средна продукция към 1 юли 1969 г.	Обща продукция към 1 юли 1969 г.	Яйца	Средно
Полскиранце	1623	123.55	—	0.359
Бурбонка	1494	84.25	—	0.406
Коларев	1426	104.48	118	0.491
Морав	1375	85.49	—	0.383
Стрижа	1368	97.99	98	0.379
Килифарево	1365	96.84	—	0.346
Павликени	1257	93.90	94	0.357
Бяла черква	1254	99.42	93	0.369
Драгомирово	1226	89.43	—	0.464
Асеново	1197	96.04	—	0.605
Джурюница	1196	94.27	—	0.375
Д. Оряховица	1187	81.75	88	0.349
Г. Студена	1163	83.69	84	0.492
П. Сеновец	1159	94.10	111	0.419
Михали	1147	86.90	—	0.589
Алексов	1095	90.26	—	0.440
П. Тръмбеш	1094	99.19	113	0.330
Лясковец	1069	103.43	113	0.525
Ресен	1067	98.38	—	0.401
Самоводене	1067	97.42	—	0.475
Дъскот	1037	92.90	—	0.350
Ореш	1028	80.88	—	0.436
Кривансен	992	73.48	91	0.383
Сухиндол	968	92.89	107	0.361
Масларево	967	78.06	102	0.250
Д. Липница	960	55.96	109	0.450
Обединение	958	75.06	57	0.340
Камен	911	85.87	63	0.434
Овча могила	902	62.97	90	0.405
Страхилово	882	80.93	68	0.387
Сушица	808	70.51	71	0.366
Дряново	621	68.67	—	0.419
Средно за окръга	1121	88.78	93	0.408
ДЗС	—	—	—	—
Свищов	1608	108.92	—	—
Бербо	1602	90.96	—	0.336
„Сулата“	1501	106.00	—	—
Кесарево	1460	98.19	—	0.361
В. Търново	1459	97.83	—	0.371
Балван	1369	99.36	—	0.360
Златарица	1272	112.19	—	0.404
Церова кория	1131	89.81	—	—
Константин	1068	117.08	—	0.426
Буйновци	1050	96.47	—	—
Средно за ДЗС	994	99.09	—	0.361
ДСС „Дунав“	1192	84.13	87	0.432
ДСС — Ресен	1041	68.24	—	—
ДСС „Родопи“	1415	109.19	—	0.409

Напрегнати часове в „Балкантурист“

Вечерен хлад полъхна от обсапаната с хиляди отразени слънца стара река и избистри натежалата от юлска жегва въздух. Завуча музика. Започнаха усилните часове от дневната програма на служителите от ДТП „Балкантурист“ — Велико Търново.

Тази вечер в ресторант „Янтра“ е дежурна сервитьорската бригада на Атанас Недев. Една след друга следват поръчките. „Разгорещено“ е и в кухнята на ресторанта. Памва бледата светлина на нощната лампа при дежурната администраторка Стоянка Недякова, за да загасне една с първите утринни лъчи. „Бригада за комунистически труд“ — това е званието, което получи като свое ново трудово име за добра и прецизна работа целият персонал на хотела.

Навън нетърпеливо забръмчава малкият автобус, обслужващ пътниците за Мотела — младежкия обект на предприятия, окръжен първенец по хигиенизиране за 1968 година. Мнозинството от младежите ни са възпитаници на професионални училища по обществено хранене, с добра практическа и теоретическа подготовка, с добри трудови навики и култура — сподели в своя разказ за живота на комсомолското дружество в предприятието секретарка Мария Паскалева — салони управители на Мотела са комсомолките Ана Минчева и Елена Симеонова. Неотдавна те бяха и на специализация в Германската демократична република и Финландия. В организираните в обединението конкурси за най-добър екип за образцово културно обслужване, младежките отбор на предприятието се класира за

заклучителното състезание, а за активна комсомолска дейност дружеството ни е предложено за награда на ЦК на ДКМС. Разговорът ни пое и директoрът на предприятието Марин Недяков.

Подготовката за настоящата юбилейна туристическа година започнахме още в края на миналата. Подобна беше значително материалната ни база, обхваща се голямо внимание на практическата подготовка на персонала, като се състояха по казни занятия с изпити за културно обслужване. За повишаване на политическата подготовка и просвета на нашите служители, както и за нивото на тяхната обща култура, се разгледаха материалите от Моралия кодекс на строителя на комунизма, обхваща се важни политически събития, разучаваха се исторически материали на Велико Търново и героичното минало на окръга, организираха се и няколко кратки курса за изучаване на чужд език от сервитьорския и хотелски персонал.

В навечерието на деветосептемврийския празник ще отчетем резултатите от съревнованието с предприятията от Таброво и Плевен, както и изпълнението на поетите обещания за реализиране на икономични и постигане на нови успехи в културното обслужване.

Наближаваше полунощ. Ресторантът опустяваше, гостите прозират на хотела. Една дълга, напрегнат работен ден завършваше, отминал към безкрайната външност от часове, изминали богатата трудова чест на предприятието.

Д. ВЛАДИМИРОВ

ПРАЗНИК В БАЛКАНА

Съборът на Чумерна е стара традиция, която години наред е приличала в Еленския балкан стотици почитатели на родната природа. На 12 и 13 юли тук, където от няколко години израсна кокетна хижа, се стекоха много туристи от Велико Търново, Сливен, Русе, Плевен, Горна Оряховица, Елена и околните села. На състоялото се тържество, открито от председателя на еленското туристическо дружество „Чумерна“ Христо Недяков, доклад изнесе секретарката на дружеството Мария Георгиева. Тя припомни славните революционни традиции.

След почивка ученици от околните училища — Русе, Плевен, Сливен, Елена и околните села, участваха в литературно-музикална програма.

Л. ДИМИТРОВ

ОКРЪЖНО ТЪРНО УПРАВЛЕНИЕ — ГАЗЕТИ

РАЗПОЛАГА с излишни коли, марка „БУЧЕЖ“ — товари самосвали, петтонни с плоско дъно на коша. Колите са на 20 000—25 000 км. Желаете ли предприятия могат да получат от тях безвъзмездно.

Справка: Окръжно пътно управление
Телефони 21 96 и 48 06

Среща с млади специалисти

Неотдавна ръководството на ЗГТ „Металургия“ организира среща с младите специалисти от завода, завършили висшето учебно заведение през последните три години. Тази среща се превърна в ярка изjava на грижите, които полага ръководството на завода за устройването на младите специалисти, за тяхното израстване.

В изказванията на младите инженери и икономисти намери място тяхната дълбока признателност и благодарност от оказаното им доверие, огромното им желание да изпълняват още по-добре поставените задачи.

Накрая инж. Васил Ботева, директор на завода, подчерта, че младите специалисти в ЗГТ „Металургия“ заемат едни от отговорните длъжности и с чест се справят с работата си.

Тодор ПЕТРОВ

ЖИВОТНОВЪДИТЕ ОТ КАРАИСЕН

Суровата зима и продължителното засушаване през пролетта се отразиха неблагоприятно върху излизането на плана за животновъдството в Карайсенска кооператива. Получаваната продукция бе по-ниска от предвидената в графиката, в плановите ферми и на отделните животновъди.

Вече намалява разликата между запланираната и получената продукция. Довиците от краевефермата в Карайсен не се отчитат, защото в близките дни очакват да влязат в края на плана. Опитните джоджери Недяков, Илия Ценов, Лазар Данков и Илия Гюзалов, въпреки затрудненията, преодолели шестмесечия си план с по 600—700 литра мляко.

По повече от 1500 кг прираст над плана получиха и животновъдите Енчо Янков, Благо Алтънев, Александър Шабов и Благо Русев. При план 4210 кг прираст те отчетоха по 5792 килограма.

Ф. ФИЛИПОВ

Завод за автоматични везни — Лясковец ТЪРСИ:

1 Двама мъже за снабдител — заплащане съгласно данни таблица
2 Един среден химик за галваничния участък — заплащане съгласно данни таблица
Справка: „Личен състав“, тел. 4-80-70. 2—2

Държавен винарски завод — Гавликени ПРОДАВА

МОТОРОПЕР ТУЛА 250 куб. см, товарен, удобен за домакински нужди.

ОП „Кинификация“ — Велико Търново ТЪРСИ

ШОФОР Справка: пред

ДЗС „Родопи“ — Горна Оряховица ТЪРСИ

ел. монитор по оборудване то на автомобили и трактори — VI и VII разред — 1. Осигурена квартира. Главни майстори за автомобили — 2. Шофьори т. м. к. — 2. Справка: ДЗС „Родопи“ — Горна Оряховица.

3—3

